

31e jaargang
Zomer 2008

Pandipieri Vriendenbrief

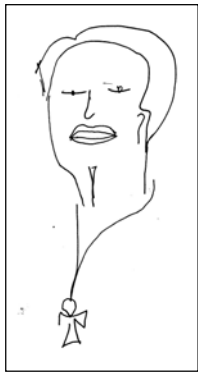
Kisumu Urban Apostolate Programmes

Inhoud

Zomer 2008, Hans Burgman schrijft ons	-2-
Ons Oma-project gaat een succes worden	-4-
Leesbaarheid en Leefbaarheid	-5-
Keniaanse wijsheden	-5-
Nieuw bestuurslid: Frank Boomers	-6-
Hans in de "Pausmobiel" (toektoek)	-6-
Niet vergeten: Vriendendag in Oosterbeek!	-7-
Uitgesproken	-7-
"Reuze bedankt" zegt Millymolly!	-8-
Bergeijk: Afrikadag 2008!	-8-
Byebye!	-9-
Colofon	-9-

Zomer 2008, Hans Burgman schrijft ons:

Beste Vrienden,

De meesten van jullie hebben inmiddels wel vernomen dat onze bloeiende grafische afdeling "Pandigraphics" in Kisumu door brand totaal verwoest is. Eventjes uitleggen waar Pandigraphics ligt. Langs de Rondweg hebben we een lange vleugel: het gezondheidsgebouw, daarnaast wat kantoren, daarnaast een medisch informatiebureau, daarnaast een voedingskliniek, daarnaast onze textielindustrie, daarnaast onze gastenverblijven en tot slot daarnaast Pandigraphics. Aan de buitenkant, tegen onze gebouwen aan, hadden plaatselijke luitjes kiosken gebouwd, en in een daarvan is in het holst van de nacht brand uitgebroken, waarschijnlijk door geknoei met elektrische draden, zoals te doen gebruikelijk hier; anderen zeggen door brandstichting, zoals ook te doen gebruikelijk. Het vuur sloeg over naar het dak van Pandigraphics. Daarbinnen stonden een stuk of twintig computers en andere elektronica. Bewakers sloegen alarm en van alle kanten snelden buurtbewoners toe om te helpen. Maar de ruimte van Pandigraphics was vanwege zijn kostbare inboedel zo zwaar beveiligd, dat niemand er binnen kon komen. Tegen de tijd dat ze de mensen met de sleutels hadden gevonden en opgehaald, waren de stalen deuren te heet om nog geopend te kunnen worden. De brandweer was er ook, gewaarschuwd door de beveiligings-maatschappij. De rest van het gebouw hebben ze kunnen redden: de "textile production unit" en de bezoekerskamers boven. Wel hebben de mensen in grote haast al die ruimtes leeg gehaald en de spullen op

het Twenteplein gesmeten; daar was het 's morgens een chaos om van te huilen. Je eerste vraag is dan natuurlijk: was er wat verzekerd? Nee natuurlijk. Ik kan me herinneren dat we daar vijf jaar geleden al mee bezig waren. Verzekeringsmaatschappijen houden zich liever niet bezig met het verzekeren van gebouwen in de slums. Dan maken ze de premies zo hoog dat het niet reëel meer is. Trouwens, het bestuur van Pandipieri was er wel mee bezig om de inboedels te verzekeren; ik hoor zelfs dat het benodigde geld een paar weken geleden gearriveerd was maar de brand was hun voor (Dat kan ik nauwelijks geloven.). Wel hadden we zware beveiliging tegen dieven aangebracht in de vorm van metalen deuren met zware sloten. Bij deze brand werkte dat averechts: de redders konden niet bij de inboedel komen. Bij een nabespreking in de parochieraad opperden sommigen dan ook dat het 't beste was om de sleutels van de zware deuren op een goed zichtbare plek naast de deuren te hangen zodat in geval van brand iedereen de deuren kon openen. Er was nog een vorm van beveiliging: een strenge nachtwacht. Een paar jaar geleden hebben we een roofoverval gehad; toen heeft het Bestuur de poortwachters opgedragen om niemand binnen te laten. Het pikante verhaal gaat dat op het bewuste uur mensen van de in brand gevlogen kiosken met emmers naar onze poort zijn gerend om daar bij onze pomp water te halen, maar dat de wachter ze niet heeft willen binnenlaten omdat hij bang was dat het rovers waren. Had hij het wel gedaan, dan hadden ze waarschijnlijk de beginnende brand kunnen blussen. Veiligheidsmaatregelen kunnen dus zeer gevaarlijk zijn. We hebben momenteel drie grootseminaristen die stage lopen, een Keniaan en twee Mill Hill studenten, een uit India en een uit Kameroen. De laatste twee sliepen in de bezoekerskamers boven naast Pandigraphics; ze werden wakker doordat de vlammen onder

hun raam loeiden. Dat was hun tweede nacht in Pandipieri.

Zijn er nog gelukjes bij een ongeluk? Zeker. Het had gemakkelijk gekund dat die hele vleugel, met de bezoekerkamers, de ruimtes van het textielbedrijf, plus het medische informatiecentrum, plus vijf kamers van de administratie allemaal in brand waren gevlogen. Gelukkig zijn er ook geen persoonlijke ongevallen gebeurd. En het was hartverwarmend om te zien hoe een menigte buurtbewoners te hulp kwam om "hun" centrum te redden; in zulke gevallen wordt er meestal erg veel geplunderd; maar onze redders hebben helemaal niks gestolen: alleen een paar voetbalshirts.

En gelukkig heeft Michael Maunda, het hoofd van Pandigraphics, zijn grote computer kunnen redden; daar zaten de meeste back-ups in. De schade wordt geschat op 4.5 miljoen shilling, 45 000 Euro.

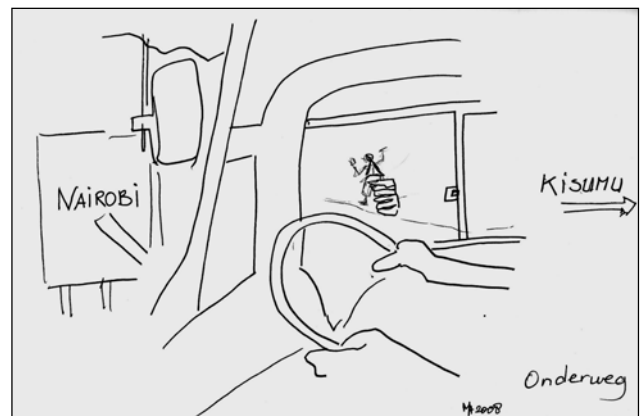
Het was een grote klap om zo'n mooi en veelbelovend programma in een paar uur in vlammen te zien opgaan. We waren net aan het proberen om het te vergroten tot een klein uitgeverijtje. Michael heeft zich voorlopig geïnstalleerd in een ruimte van de kleuterschool. De eerste hulpacties zijn inmiddels op gang gekomen.

Wat is er verder nog te melden? Ja, er is nog iets waar ik mij aan ergerde. Een paar jaar geleden hebben we een prachtig gebouw kunnen neerzetten voor de straatkinderen, met behulp van zeer gulle donoren. Maar uit de donorenhoeke kwam steeds duidelijker de eis dat we ons niet moesten beperken tot jongens, maar ook meisjes moesten helpen. Dat er in Kisumu vrijwel geen straatmeisjes zijn wilde er bij de donoren niet in. Wij kregen het gevoel dat ze zeiden van "als ze er niet zijn moet je maar zorgen dat ze er komen". KUAP heeft toen in arren moede een stel meisjes opgenomen; maar in de kortste keren leidde dat tot geweld en verkrachting. Toen hebben ze de jongens maar in het al volle gebouw van Nyalenda ondergebracht en het nieuwe Pandipieri gebouw voor de meisjes

gereserveerd. Het resultaat van die bemoeienis is nu, dat er in het grote nieuwe gebouw van Pandipieri slechts zeven meisjes zitten, en dat is alles; het bestuur is bang dat het anders de steun van de donoren kwijt raakt.

Er waait trouwens een nieuwe frisse wind door KUAP. In de afgelopen jaren is alles gerationaliseerd en geprofessionaliseerd; daardoor is de binding met de gemeenschap en ook met het Evangelie verzwakt. Het bestuur is zich daarvan bewust geworden en is een week lang bijeen geweest in Eldoret om daar wat aan te doen. Ze keren zich langzaam maar zeker weer naar de oude Pandipierigeest toe onder de enthousiaste aanmoediging van Gabriel, de man van het dagelijks bestuur. We kunnen heel goed met elkaar opschieten. Je kunt het ook aan Pandipieri zelf zien: telkens wanneer ik daar de laatste paar maanden kwam overviel mij een gevoel van diepe tevredenheid. Het is net een bijenkorf: het barst er van bedrijvigheid.

Ik vind dat het hoofdbestuur en het dagelijks bestuur het prima doen. Eind juni hadden we onze jaarlijkse algemene vergadering in de prachtige nieuwe hal van de Girls Domestic in Nyalenda, bijgewoond door meer dan 130 mensen vanuit heel Kisumu. KUAP is een van de grote structuren van deze stad geworden.

Wat mijzelf betreft, ik ben volop aan het inpakken, met bloedend hart. Zondag de 13de juli vaar ik naar Nairobi in een gehuurd busje.

Mijn oren tuiten van de vaarwels, heel grote bijeenkomsten zoals het parochiële vaarwel van zondag de 6de juli en het KUAP-vaarwel van vrijdag de 11de; maar ook kleine zoals die van de basis-gemeenschappen. Dit zijn melancholieke vieringen, maar ook bemoedigende, want het is duidelijk dat er heel veel bereikt is. Ik regel alles zo, dat ik vanuit Nairobi continu e-mail contact zal hebben met Pandipieri. Ik heb beloofd dat ik er één keer in de maand naar toe zal gaan. Ik ga Kisumu missen; niet alleen Pandipieri maar ook de feestelijke kerkelijke vieringen: de dansende kindertjes met hun feilloze gebaren en serieuze gezichtjes. Ik hoor dat kerkelijke bazen die Kenia bezoeken zich een beetje zorgen maken dat het misschien wel te leuk wordt, en dat mensen naar de kerk gaan om zich in het mooie gedans te verlustigen; nou, met datzelfde argument kun je ook Mozart-muziek in de kerk verbieden. Trouwens, experts uit Rome hier de liturgie laten regelen zou net zoiets zijn als intensive-care experts aanstellen als trainers van een winnend voetbalelftal.

Op 15 juli vlieg ik naar Nederland, samen met Millymolly, voor wie jullie het respectabele bedrag van 3500 Euro hebben bijeengebracht. Wie haar wil uitnodigen moet maar contact met mij opnemen, of met Eugène Burgman of Jaap Meester.

Tot ziens, want ik zal wel eerder in Nederland zijn dan deze brief.

Hans

Ons OMA-project gaat een succes worden!

Het OMA-project, wat eind vorig jaar van start is gegaan, biedt OMA-gezinnen een gratis

ziektekostenverzekering. Het betreft hier gebroken, arme "gezinnen": de ouders zijn aan AIDS overleden, de achtergebleven weeskinderen worden opgevangen door de grootouders, meestal alleen door de oma. Uit onderzoek bleek, dat medische zorg een zeer zware last vormde voor die gezinnen. Er is een goede en goedkope verzekering mogelijk: wij kunnen voor slechts 20 Euro per jaar(!) een heel gezin verzekeren tegen alle ziekenhuiskosten! Verder kunnen deze gezinnen voor poliklinische hulp gratis terecht in de Pandipieri-kliniek. Geweldig allemaal!

Paul Othim is de voorzitter van onze parochieraad. Hij is met enkele andere leiders de grote drijfveer achter ons OMA-project. Op 12 juni van dit jaar heeft hij verslag uitgebracht.

Volgens hem hebben we nu 300 OMA-gezinnen in ons systeem ingevoerd, elk met gemiddeld 5 AIDS- weeskinderen.

Hij gaf ook aan dat we nauwer willen samenwerken met andere kerken, gemeenschapsorganisaties, non-governmental organisations en individuen. Al die groepen vinden ons project prachtig, maar de organisatie schrikt verschillenden af. Als ze zich bij ons zouden aansluiten zou alles voor hun veel simpeler worden.

Tot slot presenteerde Paul Othim het **Budget voor 2008/2009:**

1) Hernieuwing van de polissen:

300 gezinnen x Ksh 1920 =Ksh 576,000

2) Kosten polikliniek, maandelijks gemiddeld
Ksh 40,000 x 12 =Ksh 480,000

3) Administratiekosten =Ksh 100,000

Totaal Ksh 1,156,000

Dat is net iets meer dan 10.000 Euro

Wij kunnen vol trots wijzen op de groei van ons OMA-project: In onze Kerstbrief schreven we, dat we 500 potentiële OMA-gezinnen hadden geïnventariseerd.

In onze Paasbrief konden we melden, dat we daarvan inmiddels 85 gezinnen hadden weten te verzekeren. En op dit moment zijn al 300 gezinnen verzekerd!

Wanneer we alle 500 gezinnen bestrijken zal het budget pro rato omhoog gaan, naar Ksh. 1,927,000. We kunnen dus nog heel wat geld absorberen.

Iedereen hier is opgetogen over de manier waarop vele vrienden op deze actie inhaakten. Wij hopen dat nog meer mensen dit zullen doen.

U kunt uw bijdrage sturen naar de gebruikelijke Oosterbeekse rekening, onder vermelding van "Burgman,OMA-project".

Hans

Leesbaarheid en Leefbaarheid

Twee woorden, slechts één letter verschil, maar verder ogenschijnlijk zonder duidelijke relatie. Maar in ons geval is die relatie duidelijk aanwezig: als wij een probleem hebben met de leesbaarheid van de

Vriendenbrief kan dat gevolgen hebben voor de leefbaarheid in Pandipieri.

Laat ik beginnen met de leesbaarheid. Omdat de portokosten niet mals zijn hebben we tot nu toe de postversie van de Vriendenbrief verkleind tot A5-formaat, ten

ende beneden de 20 gram te blijven. Maar gebleken is, dat vooral de ouderen onder u daardoor toch problemen hadden met de leesbaarheid, waardoor bijvoorbeeld de lancering van ons OMA-project niet de aandacht kreeg die het verdiende. Zodoende konden we minder OMA-gezinnen helpen dan we gehoopt hadden, wat ten koste ging van de leefbaarheid van die gezinnen. Daarom hebben we besloten om, ondanks de hogere

portokosten, vanaf nu de postversie gewoon op A4-formaat uit te brengen.

Datzelfde formaat hanteerden we altijd al bij de emailversie. Maar daar speelt weer een ander leesbaarheidsprobleem. Hier heeft het niet te maken met de lettergrootte, maar met de gemakzucht van de ontvanger. De Vriendenbrief wordt namelijk als bijlage bij een mailtje verstuurd en loopt daardoor de kans om óf niet geopend te worden (nu even geen tijd, doe ik straks nog wel), óf om wel geopend maar niet uitgeprint te worden. Met als gevolg dat eventuele mede-huisgenoten onwetend blijven over de nieuwe Vriendenbrief, wat ook in dit geval ten koste kan gaan van de leefbaarheid in Pandipieri. Ons advies is dan ook: uitprinten die brief!

Eugène Burgman

Keniaanse wijsheden

"De slechte wegen in Kisumu hebben in elk geval één groot voordeel: ze hebben geen enkel onderhoud nodig!"

Tegeltjesspreuk van Hans.

"Enya enkop enkima nein'uari erashe"

"Al staat de hele wereld in brand, een fragment zal altijd overleven"

Spreekwoord Masai.

Eugène Burgman

Nieuw bestuurslid:

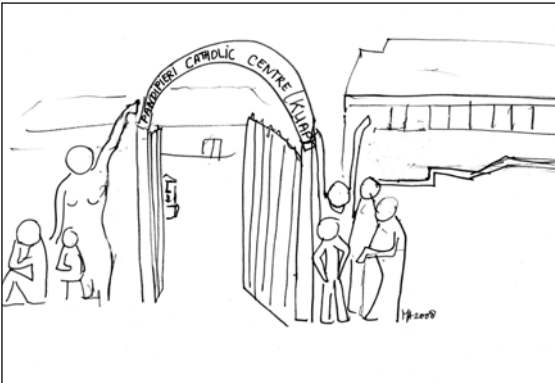
Frank Boomers

Beste vrienden van Pandipieri

Anne en ik keerden in februari van dit jaar terug uit Kenia. Sinds 1990 zijn wij als geassocieerde leden verbonden aan de congregatie van de missionarissen van Mill Hill. Ons missionaire leven begon in 1990 in

Pandipieri, waar we vier jaren met veel plezier geleefd hebben. Maar daarvoor, in 1980, bracht ik al een bezoek aan Pandipieri toen het project nog maar net een jaar oud was. Ik heb destijds de pionierssituatie kunnen ervaren. Drie jaar later (Anne en ik waren inmiddels getrouwd), bezochten we samen Pandipieri. Sindsdien leeft dit bijzondere project diep in ons hart.

De bezieling en het werk van de vele mensen, die een bijdrage hebben geleverd tot waartoe Pandipieri na bijna 30 jaar is uitgegroeid, is voorwaar uniek te noemen. Elders werkend in Kenia en Soedan gedurende de 10 jaar na ons vertrek uit Kisumu, hebben we altijd steun en inspiratie gehaald uit onze eerste missionaire ervaringen bij Pandipieri. Ook nadat we in 1994 het Pandipieri team verlieten, hebben we altijd de gelegenheid aangegrepen om regelmatig op bezoek te gaan. Toen we in het jaar 2000 voor Mill Hill wederom in Kisumu verbleven, mocht ik meewerken aan de

organisatieverandering naar het huidige KUAP. Ik hoop nog steeds, dat deze overgang het project in staat zal stellen om onder lokale leiding structureel door te kunnen gaan.

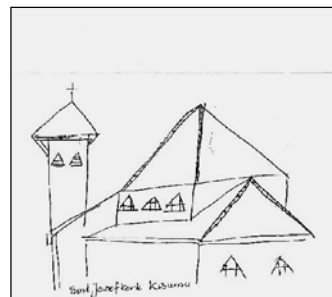
Toen de Stichting Vrienden van Pandipieri mij kort na terugkomst in Nederland benaderde om mee te doen als bestuurslid voelde ik mij dankbaar. Het geeft mij de kans om verder de band met Pandipieri gestalte te geven. Ik hoop dat ik samen met u die band met Pandipieri (of KUAP) als een vruchtbare wederzijdse verrijking mag beleven.

Frank Boomers

Hans in de "Pausmobiel" (toektoek)

Het restaurant op vliegveld Jomo Kenyatta in Nairobi is een mooie overnachtingplaats, nadat ik maandag 7 juli om 21.00 uur was geland. Een taxi nemen naar een hotel in de stad is eigenlijk teveel moeite, vooral omdat de volgende dag al weer vroeg mijn vlucht naar Kisumu geboekt staat. Op de gang van het restaurant heb ik een toilet en douche ontdekt, dus morgenochtend kan ik okselfris het toestel in. Ja dat had je gedacht, de laatste plas werd niet meer doorgespoeld want het water was op. Is dit een voorteken van wat ik te zien krijg in het huidige Kenia? Hans haalt me af op het vliegveld van Kisumu en ziet achter mij Philip Sulumeti, de bisschop van Kakamega, het toestel uitstappen. "Het heeft zo moeten wezen", zegt Hans, want nu kan ik een afspraak met de bisschop maken om hem te bedanken voor zijn steun.

En zo zaten we in de middag om half een aan de lunch bij Bishop Philip en kwamen de verhalen los. Een heel mooi moment was de dank die Hans uitsprak voor het feit, dat de bisschop hem in 1977 had uitgenodigd om in Kisumu het stadsapostolaat te beginnen; en dat hij hem later gevraagd had het boek over de geschiedenis van de katholieke kerk in West-Kenia te schrijven.

Inderdaad zien we bij het ritje door Kisumu de open wonden die dit jaar na de verkiezingen zijn aangebracht; een triest gezicht!

Tot nu toe heb ik veel bekende, blijde gezichten gezien. Oude bekenden vertellen me van het mooie afscheid van Hans afgelopen zondag: Hans met de "pausmobiel" (de toektoek) vanaf Pandipieri naar de kerk in Milimani. Een feestelijke Eucharistieviering

met ruim 1500 mensen, feest, eten en speeches”.

Vanmorgen een bezoek aan Pandipieri gebracht waar we nog net het afsluitende gebed van de woensdagse bestuursvergadering meemaakten en in Nyalenda bij de Biblesharing mochten aanschuiven. De schade van de brand in Pandigraphics is wat betreft het gebouw alweer redelijk hersteld; het dak en de muren zijn gerepareerd.

Zo, dit waren wat eerste indrukken van de eerste uren van mijn bezoek. Internet zorgt tegenwoordig voor een snelle verbinding over de hele wereld, dus dit bericht is snel bij de redactie van de Vriendenbrief.

Vanavond is er een meeting met de oude leden van het Pandipieri-Team, en vrijdag het afscheid op Pandipieri zelf.

Vanmorgen heb ik samen met Hans de foto's van de muur gehaald, de verjaardag- en nieuwjaarskaarten van de lijn af en boeken en schilderijen ingepakt.

Het wordt nu echt verhuizen voor Hans na al een aantal weken afscheidstournees!

Deze uren denk ik vaak aan het moment, dat Tineke en ik met Hans in 1977 vanuit St Paul's ons eerste bezoek brachten aan Pandipieri. Wat is er veel moois gebeurd in die ruim 30 jaren. Er ligt vast nog een mooie toekomst klaar voor Pandipieri!

Een hartelijke groet uit Kisumu,

Jaap Meester

Niet Vergeten: Vriendendag Oosterbeek!

Een paar weken geleden hebt u een uitnodiging ontvangen voor onze jaarlijkse Vriendendag in Oosterbeek. Mocht dat aan uw aandacht ontsnapt zijn; datum, tijd en locatie zijn:

Zaterdag 30 augustus, van 10.00 tot 17.00 uur in het nieuwe St. Jozefhuis te Oosterbeek.

Er zijn enkele interessante wijzigingen ten opzichte van de voorgaande vriendendagen. Spannend dus. Graag tot dan.

Namens de werkgroep,

Alida Mulder

Uitgesproken

“Wat je ook van Afrika zegt, er zijn goede dingen en er zijn slechte dingen, maar saai is het er nooit! Het geloof van de mensen die het vaak heel moeilijk hebben is tastbaar aanwezig en de liturgische vieringen bruisen van vreugde en overgave. En als het mij te moeilijk wordt, dan zeg ik: Heer, ik weet niet wat je me probeert te zeggen, maar denk er aan: het is jouw werk, niet het mijne!”

Robijnen jubilaris mgr. Cor Schilder in Contactblad van Mill Hill.

“GHETTO RADIO is een radiostation en een website (www.ghettoradio.net), waaraan redacteuren uit zeven Afrikaanse steden een bijdrage leveren. Ghetto Radio wil de stereotiepe beeldvorming over Afrikaanse sloppenwijken doorbreken door eigen nieuws te brengen, beelden uit de getto's te laten zien en muzikaal talent te laten horen.”

Maarten Brouwer in P!, magazine van Wilde Ganzen en NCDO.

“Tijdens de Afrika Cup 2008 ging ik opeens weer twifelen over de mogelijkheid van een Afrikaanse wereldkampioen voetbal. Qua atletisch vermogen zijn die Afrikanen ons allang voorbij, maar

voetbal is zoveel meer dan dat.

Twijfel, twijfel, twijfel. Ik zal maar eerlijk zijn. Ik denk nog steeds dat een Afrikaans land wereldkampioen kan worden. Maar zo zeker als vroeger weet ik het niet meer.”

Sportjournalist Willem Vissers in Supporter, magazine van NCDO.

"De groep grootouders die er, samen met hun kleinkinderen, alleen voor staat, wordt steeds groter. Vaak leven zij in grote armoede. Desondanks krijgen kleinkinderen, die door hun grootouders worden opgevangen, beter te eten en hebben meer kans op scholing dan wanneer ze in een weeshuis worden opgevangen."

Christine Fenenga in Gezondheid!, magazine van Cordaid Memisa.

"Ik was destijds een onervaren Nijmeegse co-assistent in Afrika. Omdat er nauwelijks mogelijkheden waren om mensen door te verwijzen, moesten we veel zelf doen. Ik zei een keer tegen een patiënt: 'Ik wil de operatie wel proberen, maar ik weet niet of ik het kan', waarop hij antwoordde: 'Dokter, doe het maar, want God is er ook nog'. Dat rotsvaste vertrouwen, dat Godsgeloof van de Afrikanen, dat maakte enorme indruk op me."

Arts zuster Marie José in Gezondheid!, magazine van Cordaid Memisa.

"In ons Mount Nelson Hotel in Kaapstad logeren sinds kort ruim 120 duizend regenwormen. Het zijn welkome gasten, want ze zijn verantwoordelijk voor een belangrijk deel van de afvalverwerking. Maandelijks verorberen de pieren zo'n vijfhonderd kilo hotelafval. Dat zetten ze om in 80 kilo compost en 480 liter vloeibare mest."

Manager Rob Fiander in IS, magazine van NCDO.

Eugène Burgman

"Reuze bedankt", zegt Millymolly!

Millicent Olale ("Millymolly") zag vorig jaar bijna haar droom in vervulling gaan: Nederland bezoeken. Dat kon toen niet doorgaan, daarom hebben we u in april jl. gevraagd, om haar financieel te helpen die

droom dit jaar alsnog te verwezenlijken. We hebben toen ook uitgelegd, waarom die droom voor haar zo belangrijk was. Welnu, u hebt zo royaal gereageerd, dat we niet alleen haar vliegticket hebben kunnen bekostigen, maar haar ook nog wat zakgeld kunnen aanbieden, plus nog wat bijkomende zaken!

Ze blijft hier drie maanden, van juli tot oktober. In die tijd hebben we voor haar ook een stage in een ziekenhuislaboratorium weten te organiseren, waardoor haar kansen op de arbeidsmarkt in Kenia zullen toenemen. Dus zegt Millymolly: "reuze bedankt"!

Namens het bestuur,
Alida Mulder, secretaris.

Bergeijk: Afrikadag 2008!

Met veel genoegen nodigen wij u uit voor onze jaarlijkse Afrikadag, op **zondag 14**

september a.s. op 't Hof in Bergeijk. Deze gezellige dag trekt elk jaar veel belangstellenden, niet alleen uit Bergeijk zelf maar ook uit de verre omgeving. De doelstelling is: een plezierige ontmoeting tussen blank en zwart en het overbrengen van wat Afrikaanse warmte, kleur en bedrijvigheid op ons eigen Bergeijkse marktplein. Hoewel we graag een positief eindsaldo willen behalen ten bate van onze projecten in Kisumu, is de commerciële kant niet ons belangrijkste doel.

Kennismaking met de positieve Afrikaanse leefstijl willen we o.a. uitdragen met muziek op de kiosk, kramen met 'exotische' koopwaar en activiteiten voor kinderen. Ook zult u originele, professionele schilderijen kunnen kopen, gemaakt door Pandipieri-kunstenaars! Natuurlijk is de Winkel van Sinkel van de partij en zal er weer van alles te koop zijn. En er zullen drankjes en hapjes worden aangeboden, gemaakt van Afrikaanse producten. Graag willen we u ook bijpraten

over onze Pandipieri-projecten in Kisumu aan de hand van beeldmateriaal.

De 'gastkraam' zal dit jaar worden ingericht door de Bergeijkse Blanche Slenders, afkomstig uit Burkina Faso. Zij laat ons kennis maken met de vereniging 'Kans voor Kinderen' die steun geeft aan haar geboortedorp.

Dagprogramma:

11.00 uur: Eucharistieviering in de Hofkerk, waarin Hans Burgman de preek zal verzorgen. Het bekende Afrika-Engakoor uit Nistelrode staat garant voor de bruisende muzikale omlijsting.

12.00 uur: Optreden van onze trouwe 'Laotbloeijs' onder het genot van koffie en broodjes, die te koop zijn op het marktplein.

12.30 uur: Officiële opening door een vertegenwoordiger van de gemeente.

Daarna optredens van o.a.:

- Jeugdslagwerkgroep van Harmonie Echo der Kempen, - Dweilorkest 'Loos Alarm', - Percussie en Afrikaanse dansgroep 'Dè Big Bang'. Verder de Afrikaanse dansgroep 'The Urban Dancers' uit Boxtel

16.00 uur: Einde van de Afrikadag 2008

We hopen u op deze zondag te ontmoeten, u bent van harte welkom!

Namens de werkgroep Bergeijk-Kisumu,
Marijke Schoenmakers

Bye bye!

Colofon

Eindredactie: Eugène Burgman

Redactie en overige medewerkers: Frank Boomers, Hans Burgman, Ellie Eijkholt, Margriet van der Horst, Jaap Meester, Alida Mulder, Martin Nota, Marijke Schoenmakers

Engelse vertaling: Hans Burgman

Duitse vertaling: Barbara Reith

Redactie-adres:

van Egmondlaan 7, 5583 VA Waalre
tel.:040-2213102,

e-mail: eburgman@kpnplanet.nl

Secretariaat (opgave adreswijzigingen en nieuwe Vrienden):

Lijsterbeslaan 11, 1702 LW Heerhugowaard
tel.:072-5741025,

e-mail: alida.mulder@quicknet.nl

Onze website: www.pandipierivrienden.nl

Kisumu-website: www.pandipieri.org

Adres Hans Burgman:

Tot november 2008:

Mill Hill St. Jozefhuis, Johannahoeve 4,
6861 WJ Oosterbeek

mobiel:00254.723.344.553(Kenia);

06.57142224(Nederland) let op NIEUW!!

e-mail: hburgman@millhilllear.com

Adres in Nairobi:

vanaf november 2008

Mill Hill Missionaries

P.O.Box 865 Uhuru Gardens

00517 Nairobi Kenia

Bijdragen:

Postbank, rekeningnummer 1066957, of

ABN-AMRO, rekeningnummer 40.02.36311

t.n.v. Missieprocurer Mill Hill, Oosterbeek

s.v.p. vermelden: "Pandipieri", c.q. "Burgman, OMA-project"